

Sygn. akt XVII AmE 97/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 maja 2014 r. znak (...) /BKa

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmE 97/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 maja 2014 roku, (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust. 1, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.), zwanej dalej: (...), na wniosek strony,

I. udzielił Przedsiębiorcy Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z., woj. (...) posiadającemu numer w rejestrze przedsiębiorców (KRS): (...), numer identyfikacji podatkowej NIP: (...) koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 16 października 2014 r. do 16 października 2024 r. na następujących warunkach:

1. Przedmiot działalności objętej koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu gazem płynnym na stacji auto gazu zlokalizowanej w Z. na działce nr (...), z wyłączeniem obrotu paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu autocystern.

II. Odmówił udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu Kontenerowej Stacji Paliw typu (...) 20 mix. Zlokalizowanej w Zagrodnie na działce nr (...).

Przedmiotową decyzję w zakresie „odmowy udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu Kontenerowej Stacji Paliw typu (...) 20 mix zlokalizowanej w Z. na działce nr (...)” zaskarżył powód – Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z..

Powód wskazał, że nie ubiega się o nową koncesję lecz o przedłużenie koncesji, którą posiada od 10 października 2004 r. Wskazał przy tym, że przedstawił wszystkie dokumenty i informacje niezbędne do wydania koncesji oraz że posiada wszystkie możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności w obrocie paliwami ciekłymi.

Powołując się na powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i jej zmianę ewentualnie skierowanie sprawy o udzielenie koncesji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. pismem z dnia 20 stycznia 2014 r. skierował do pozwanego – Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres 10 lat.

W toku postępowania administracyjnego powód wskazał, że wniosek dotyczy stacji typu (...) 20mix. Jest ona stacją naziemną i składa się ze zbiornika i urządzeń o konstrukcji kontenerowej. (...) ta jest wykorzystywana w działalności gospodarczej powoda od 2001 r. na działce nr (...) zlokalizowanej w Z. powiat (...), woj. (...). Służy przy tym do zaopatrywania w paliwa rolników indywidualnych, którzy zużywają paliwo do maszyn rolniczych podczas prac polowych..

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego pozwany wydał decyzję będącą przedmiotem niniejszej sprawy.

Powyższe fakty są bezsporne pomiędzy stronami postępowania, w świetle posiadanych przez Sąd dokumentów nie budzą one wątpliwości, w związku z powyższym stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony przez Sąd jak wyżej.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Spór stron koncentrował się wokół kwestii dopuszczalności wydania powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi z wykorzystaniem stacji typu (...) 20mix.

Nie może budzić wątpliwości, iż stacja ta jest stacją kontenerową w rozumieniu § 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz.U. z 2005 r. Nr 243 poz. 2063), zwanego dalej: (...). Składa się ona bowiem ze zbiornika i urządzeń, które są przeznaczone do tymczasowego wydawania paliw płynnych o konstrukcji umożliwiającej przemieszczenie stacji.

Zgodnie z § 99 ust. 1 Rozporządzenia dopuszczalne jest użytkowanie stacji kontenerowych wyłącznie jako tymczasowych obiektów budowlanych przeznaczonych do zaopatrzenia w produkty naftowe Sił Zbrojnych oraz w celu realizacji inwestycji o znaczeniu krajowym, a także do zaopatrzenia jednostek pływających żeglugi morskiej i śródlądowej, kolejnictwa oraz statków powietrznych lotnictwa cywilnego.

Bezsporne pomiędzy stronami jest, iż stacja kontenerowa objęta wnioskiem nie była i nie ma być wykorzystywana przez powoda do któregokolwiek z ww. celów. Jak bowiem wynika z informacji przekazanych przez powoda w toku postępowania administracyjnego i w odwołaniu, prowadził on i zamierza prowadzić działalność polegającą na zaopatrywaniu rolników w paliwo do maszyn rolniczych. Nie jest to więc działalność, która w świetle § 99 ust. 1 Rozporządzenia może być prowadzona przy wykorzystaniu stacji kontenerowej.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że infrastruktura techniczna powoda w spornym zakresie nie odpowiada obowiązującym w tym względzie przepisom wykonawczym. Wykorzystanie stacji napowietrznej do działalności objętej wnioskiem o koncesję skutkowałoby wykonywaniem tej działalności w sposób sprzeczny z prawem. Nie ma więc podstaw do uwzględnienia twierdzeń powoda, iż dysponuje on możliwościami technicznymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności scharakteryzowanej w punkcie II zaskarżonej decyzji.

W związku z powyższym, w przekonaniu Sądu pozwany w sposób prawidłowy zastosował art. 33 ust. 1 pkt 3 PE i odmówił powodowi udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu Kontenerowej Stacji Paliw typu (...) 20 mix. z tego względu, że nie spełnia ona wymogów technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej, tj. w sposób zgodny z obowiązującym prawem.

Odnosząc się do drugiego z argumentów podniesionych w odwołaniu, należy stwierdzić, iż nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym twierdzenie powoda, iż jego wniosek dotyczył jedynie przedłużenia koncesji, nie zaś wydania nowej koncesji.

Analiza akt postępowania administracyjnego wskazuje, że powód nie dotrzymał wynikającego z art. 39 PE terminu na złożenie wniosku o przedłużenie koncesji. Zgodnie z tym przepisem wnioski o przedłużenie koncesji może być złożony najpóźniej na 18 miesięcy przed wygaśnięciem koncesji. Powód posiadał świadomość powyższego w toku postępowania administracyjnego i pismem z dnia 22 kwietnia 2014 r. (k. 62 akt adm.) wyraził zgodę na zmianę przedmiotu postępowania poprzez wskazanie, że jego wniosek dotyczy wydania nowej koncesji na obrót paliwami ciekłymi, nie zaś przedłużenie obowiązującej koncesji.

W związku z powyższym pozwany w sposób prawidłowy rozpoznał wniosek powoda z dnia 20 stycznia 2014 r. w trybie przewidziany dla udzielenia nowej koncesji, nie zaś jej przedłużenia i jego decyzja przybrała prawidłową dla charakteru postępowania formę.

Mając powyższe na względzie, nie znajdując podstaw do zmiany bądź uchylecia zaskarżonej decyzji, na zasadzie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (art. 98 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński